

December

11. Péntek, ma valami viczet mondani vétek.
12. Szombat, aki egész héten semmit, ma sokat mondhat.
13. Vasárnap, ha ma nincs dinom dánom, férj a nő s nő a férj hajába kap.
14. Hétfő. Rebegi ma sok zsidógyűlölő : a zsidó-congressust üsse meg a ménkö.
15. Kedd. Asszony! a férjedet ma duplán fedd.

Kandi Klári

Hölgy-éleczlap.

Jelszó : Tisztelet a nőknek!

De cember

16. Szerda. Minden előfizetőnknek rokkát ad ma Lucza.
17. Csütörtök, udvarlótok orra alá ma borsot törtök.
18. Péntek : Alamizsnát adva a szegénynek, még szebbek lesznek a szépek.
19. Szombat. A ki e lapot nem szereti, furcsa ! szeressen jobbat!
20. Vasárnap. Mult heti szorgalomért a jó férj, kedves nejétől édes jutalmul — mennyei csókot kap.

Előfizetési ár :

Postán bérmentve, Pesten és Nagykanizsán házhoz küldve
Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 15 kr.

A lap szellemi és anyagi részét illető küldemények, u. m. előfizetési-pénzek, hirdetések, levelek, kéziratok bérmentesen Nagy-Kanizsán a szerkesztő- s kiadó-hivatalba, Pesten Rákosi Lászlóhoz (Köztelek, illői ut 12. sz.) intézendők. — Előfizethetni ezenkívül minden k. postahivatalnál és hiteles könyvkereskedésekben.

Megjelenik :

Havonkint háromszor
1-, 10- és 20-ik
napján.

Szellemi pilulák

a Kandi Klári kedves olvasónőinek nyújtja

Maurizia

első magyar diplomált orvosnő.

- I. A hallgatás, mi szép erény
— Csak gyáva az, ki nem felel,
Mi boldog az, ki semmit mond,
Csak azt, mit neki mondni kell.
- II. Csak egyetlenegy van a földön,
Mi másért nem adható árba —
Az igaz és hű szerelemnek
Csak ismét szerelem az ára.
- III. Ugy mint könyvek között születünk,
A sohajokkal kezd szerelmünk.
- IV. A szerelem az egy betegség,
Nem kell ide szóvallomás, —
És ha szemünk sem árulja el,
Elárulja egy pirulás.
- V. Szerelem, izlés és szeszély
Az egyik a másik alatt,
Szerelem alatt az izlés
Szeszély a kettővel halad.
- VI. Mig nem szeretsz, szemed bár nap,
Előtte üzik egymást fellegek
S a mint szeretsz, szabad lesz a sugárfény
S ez égeti ártatlan szivedet.
- VII. A szenvedélyek közt, bármily legyen,
Nincs oly hatalmas, mint a szerelem.
- VIII. Az utálat a szerelmet előli,
Feledékenység a sirba temeti.
- IX. Hallgasd el kérlek, oh! ha csak lehet,
Mi köti a férfhoz szivedet.
- X. Ha más nem is árulná el szerelmedet, —
A féltékenység — hidd, elárul tégedet.

Nemkülönbség s női emancipáció.

Midőn e lapot alapítottuk s megindítottuk, nem a hiu dicsvágy, hanem lelkünk édes meggyőződése ösztönzött. Jól esik tapasztalnunk, hogy édes hazánk minden részében találatnak hölgyek úgy, mint szabadszellemtű férfiak, kik e lap kitűzött célját beismerik, helyeslik és lapunk elterjedését előmozdítják. De nemcsak mi, hanem más lapok is hozzá szóllanak már a korigényelte női emancipatio kérdésének fejtegetésébe, melyek közül a programmunkba vágókat közölni mulaszthatlan kötelességünknek ismerjük, hogy látszassék, miszerint nemcsak egyedül s épen mi óhajtjuk azt :

Ez érdemben a „Gy. K.“ Herczegh Mihály avatott tollával következőleg ír :

A férfi és nő közti különbség a két test sajátosság szervezetén s a két nem különböző anyagi és szellemi természetén alapszik.

A férfinél már a testalkat is önállásra mutat, — erősebb, csontosabb, nagyobb ; az arcz és agy kifejtettebb ; a test növése s erőinek kifejlése nem történik oly gyorsan, mint a nőknél, s több és erősebb tápot kíván.

A nő gyengébb, kisebb, de testalkata finomabb szerkezetű, külsején összhangzó kellem, s a vékonyabb, simább bőr felszínén hullámszerű s a test kerekdedségét kiemelő vonalak ömölnek el.

A férfi képzelete — működéseiben — higgadtabb, kitarthatóbb, merészebb ; elméje okoskodik, fontolgat, méregeti az eszközöket, fürkészi az eredményeket : azért ítéleteiben lassu, határozataiban ovakodó.

A nő képzelete élénkebb, hamar föllobban, közönségesen uralg az értelem fölött ; fölfogása könnyű, ítélete, következtetése gyors s épen azért néha el is hamar kodott.

A polgári társaságban a férfi a nyilvános ; a nő a házi ügyekre van utalva. A férfé, a mi fáradtságba kerül : a nőé, ami zajtalan szorgalmat kíván. A férfé, ami mély fölfogás és elszánt akarat : a nőé, ami kedélyesség s könnyű tapintat által döntetik el. — A férfit illeti a szerzés : a nőt a használat. A férfira bizvák a világ ügyei : a nőre a családéi. A férfinak van szánva a komoly : a nőnek a vidám és szép.

A férfi és nő tehát úgy vannak alkotva, hogy ami egyiknél hiányzik, meglegyen a másiknál ; hogy amit az életben nem képes létrehozni a férfi : azt a nő teremtsé elé.

Azért a társadalom csak a természet ujmutatását követte akkor, midőn mind a férfi, mind a nő számára

olyan jog- és munkakört jelölt ki, mely a kettős nem előadott ellentétes tulajdonainak leginkább megfelel.

Ezen külön jogkör leginkább a családi életben és a házasságban mutatkozik, különösen a hajadoni, jegyajándéki, hozományi, hitbéri, közszerzeményi s özvegyi jogok, özvegyi és hitvestársi öröklések által. — Mind olyan jogok, melyek nemük tekintetéből a nők részére levén megállapítva, a férfiak által még a jogegyenlőség alapján sem igényelhetők.

Azonban volt idő s ez a durva erőszak barbár ideje volt, midőn a férfi a nemi különbséghez kapcsolt jogegyenlőtlenséget s a nő nagyobb testi gyengeségét arra használta föl, hogy őt még azon természetes jogaitól is megfoszsa, melyek anyagi és szellemi céljának elérésére s emberméltósága fentartására szükségesek.

A férfi nagyobb erejével visszaélt; feledé a gyengébb nőben a embert. A nő rabigába görbedt s csak eszköz, csak érzéki anyag lőn zsarnoka kezében.

Voltak országok, hol a legnemtelenebb férfi többre becsültetett, mint a legnemesebb hölgy; hol férjét a nő Istene gyanánt tartozott imádni, s hol a nők adásvéves tárgyat képezték, annyit vehetvén közülök az, kinek sok pénze volt, amennyit akart.

Más nemzetek meg oly kevésre becsülték a nőket, hogy velük fizették adójukat, mint lelketlen pénzdarabokkal.

Még maga Lykurgus — a híres törvényhozó — sem úgy tekinté a nőt, mint öncélú lényt, hanem csak mint eszközt, a gyermek természetére. Azért a nős pazáznaságot kitörlé a vétkek sorából.

Fájdalommal tapasztaljuk a régi emlékek tanúsítványai után, hogy a görögöknél még a főrangú családbeli asszonyok és leányok is szolgánoi kötelességeket teljesítettek és rajtuk nemcsak férjeik, de még gyermekeik is tetszésük szerint uralkodtak. (Homer. Odys. I. 356—361.)

Julius Caesar azt mondja a Gallusokról: A férfiak nemcsak gyermekeik, hanem nejeiknek is élet-halála fölött rendelkezhettek. Ha valamely magasrangú családfő meghal: rokonai összejönnek, és ha a dolog gyanusnak tünik föl, nejei ellen rabszolga módra kínzó vallatást tartanak s ha ennek folytán valamit észrevettek, egyenként ölik meg őket vagy tűz, vagy más gyötrelmes halálfa által.

A régi skandinávoknál pedig a férfi törvényes joggal birt nejét egy másikhoz hitvesül adni.

Strábó szerint a trákok és géták nők tekintetében mértéket nem ismertek. Mert ami különösen a gétákat illeti, ezek közül egy sem volt, kinek tíz, tizenkét, vagy több hitvese ne lett volna. Aki csak négy, vagy öt feleséggel birt: az már boldogtalannak és nőtlennek tartatott.

De még a művelt és nagy tudományú rómaiaknál sem részesültek a nők sokkal áldottabb sorsban.

A régibb római jog szerint a nő a házasságban a férjnek, (manus mariti,) a házasságon kívül pedig a férfi rokonoknak (agnatarum tutela) gyámsága alatt állott, — örökös függésben a férjtől, örökös függésben a férfi rokonoktól. Alig valamit, vagy épen semmi jogot sem gyakorolt gyermekei fölött; még gyámja sem lehetett azoknak. A tanuzási, kezességi, szerződés-kötési és végrendeleti képességtől szintén el volt zárva s a körülmények szerint igen korlátolt, vagy épen semmi örökjoggal sem birt.

Ekként uralkodott a férfi végletekig menő hatalma s ezzel a nők mellözése, szolgasága és megvetése a régi nemzetek között, — mindaddig, míg az emberi nemzet a társadalmi civilizációban előbbre nem haladt; míg a férfi a nőben nem látott valami magasabbat, nem látott egyebet, mint egy nélkülözhetlen házi eszközt, játékszert.

Bizton elmondhatjuk tehát, hogy a nőkre nézve, — kik előbb csak rabok és a férfiak szolgálói, hetárek, vagy elfátyolozott matrónák voltak, — csak a civilizáció és a kereszténység világával ragyogott föl a szebb hajnal pirja.

Csak ezután emelkedett fokokként jobban és jobban a nők iránti tisztelet és nagyrabecsülés s így jutottak el a nők emberméltóságuk azon magaslatára, melyen korunkban állanak, — anélkül, hogy mindazon polgári és politikai jogokra föl lennének ma már szabadítva, melyeket nem a teljes jogegyenlőség, (mely a férfi és nő közt kivihetetlen,) hanem a nemük sajátosságaihoz alkalmazott női emancipatio megenged és kíván.

A polgári szabadság ugyanis azt követeli, hogy a nők is mindazon cselekvényekre képeseknek ismertessenek, melyek egyéni hasznukat, egyéni magán jólétüket előmozdítják.

Ezen tekintetben ők is élvezik ugyan teljes mértékben a személyi létezés; vagyon és tulajdon biztonság; házbéke és szabadközlekedés; vallás és lelkiismeret szabadság polgári jogait.

De személyes erőik szabad használhatóságának jogára; ipar- és forgalomszabadságra nézve még nem egyenjogúsítottak a férfiakkal. Életpályát tehát és foglalkozásnemet, mely hajlamaiknak és képességeiknek legmegfelelőbb volna, még a polgári téren sem választhatnak.

Pedig mily jótétemény lenne ez azon férjetlen hajadonokra nézve, kiknek száma minden országban naponként növekszik, s kiknek önállókká tételére s polgári állapotok javítására a képviselők az országgyűlésen és az írók a hírlapi téren még mindez ideig oly igen keveset tettek. Hálas elismerést érdemel ezen tekintetben Veres Beniczky Hermin urnó, ki a „Nőképző egyesület“ megalapításával, az uttörők közé lépett.

A sajtószabadság teréről, mely szintén polgári jog, nem szorítják ugyan le őket pozitív törvények: de akadályoztatnak némely férfiak özvív előtti észjárása és párókás előitélete által, kik megszegényítőnek tartván, hogy a nő a férfival szellemi műveltségre megmérkőzzék, vagy azt felül is mulja, — ez okból a tudós nőket neveltségessé tenni ügyekszenek, sőt még a tanultakat sem akarják maguk közt megtűrni.

Holott számtalan példából közismeretű tény, hogy lelki tehetség tekintetében a férfi a nő felett valami különös természeti előnyökkel nem dicsekedhetik. Amely tudományt a férfi magáévá tehet, azt megtanulhatja a nő is; s amely fokára a tudományosságnak a férfi föl-emelkedik, rendszerint elérhető lesz az a nő által is.

Bizonyságul csak a következőket hozom fel:

Aspasia „az ókor legkedvesebb hölgye“, ki Periklest, az attikai állam nagyhirű kormányzóját, a politikai tudományokra; Sokratet pedig a bölesek legbölesebb patriareháját, a bölesészetre tanítá.

Sapphó, a híres görög nő, ki a költészet mezején annyira tündökölt, hogy minden férfi kortársát elhomályosítá. Egy versnem, melyet ő talált föl, még ma is nevére hivatik.

Azon mainzi leány, ki nőnemét eltitkolván, hasonlithatlan eszműveltsége miatt, mint sokan erősítik, nagy állást nyert.

Helena Lucretia Cornaron Piscopia (1678,) ki a híres páduai egyetemen nyerte el a bölesészettudori (doctor philosophiae) koszorút. Mint tekintély szerepelt a csillagászat, (astronomia) és a hittudományok (theologia) terén is. Több lantos és hős költeményt írt. Az olasz nyelven kívül jól beszélt a spanyol, francia, német, latin, görög, zsidó és arabs nyelveket. Ezenkívül a zenéhez is értett és jeles énekesnő volt.

Bassi Laura, ki 1731-ben több pápai bibornok jelenlétében szintén bölesészettudori rangra emeltetett

Rómában, hol szobra még most is látható, kitünt még a mennyiség (mathesis) és a természettanban (physika) is.

Donna Maria Izidora Quintana de Guzman la Cerda (1760), kinek, miután 158 doctor ellenében a nyilvános vitatkozásban nyertes lön, nagy fényvel tették föl fejére a jogtudori (doctor iuris) kalapot Alkalában, hol később, némelyek szerint, mint akadémiai tanár nagy hirben állott stb.

(Vége következik.)

Szarvasvár, dec. 6. 1868.

Édes Klárikám!

Vedd tőlem is a távolból üdvözetemet, de igaz! csak most jut eszembe, hogy mi még a barátság poharát meg sem ittuk, és én mégis, a bizalmas „te“ szócskával szólítalak, no se baj, majd ha eljősz Szarvasvárra, megigyuk egy csésze jó erős kávéval. — Tehát fogadjunk egymásnak kitaró barátságot, vedd ezennel azon nyilatkozatomat, míg te nevedet egy másikkal fel nem cseréled, én neked hűséges barátnéd maradok. (Servus! Szerk.)

Ha Kipfelhauser (mint férfi) oly hűségesen megmarad „Bolond Miska“ mellett, hogy ne maradjon meg Szarvasvárnál, a „Kandi Klári“ mellett.

Csakhogy én gyérebben írhatok neked édes Klárikám, mert hidd el egy házi asszonynak sok dolga van ám. — No de azért mégis hébe hóba csak fogok írni. Lásd édes Klárikám jelenleg a fonással vagyok igen elfoglalva, már 12 rőföt fontam, feltettem magamban hogy az 50 rőfből nem szabad egy szálnak is hiányzani. Ha aztán meglátogatsz majd kigusztáljuk, hogy mit szövessék belőle, több szem többet lát. Azután meg a sertés ölés következik, a mi nagy dolog ám egy házi nőre nézve. Ha olyan hosszú kolbászt lehetne tölteni, mely elérne Kanizsára; akkor bizonyosan olyant töltenék, de minthogy ezt nem lehet tenni, azért ha szerét tehetnéd — disznótorra szívesen látnálak, akkor aztán jól kibeszélhetnék magunkat.

Bemutatnálak egy pár barátnémnál, a kik szint oly egyszerű magyar nők, mint én. Ugye édes Klárikám te azt gondold, hogy Szarvasváron mind német nők laknak, nagyon csalódnál édesem, ha azt hinnéd, vagyunk mi bizony sokan magyarok itt. Hozzá még a férfiak is olyan magyarok volnának, akkor semmi baj se lenne. Azok bizony igen el vannak plundrásodva és zvikkeresedve. Társalgásuk — német — tánczuk zepedli — lelkesülnek — a német színésznőkért, stb. no majd ha eljősz magad is meggyőződhetsz állításom igazsága felől. Olyan füresa szokásaik vannak, már nagyban viselnek nagy kendőket, nyáron napernyőt. Igaz! erről eszembe jut egy megtörtént kis historia.

Ugyanis a nyáron sétálásból haza jövet be mentünk egy barátnémhoz ott jól bekávétunk, in parentesim mondva hát azt hallottad, hogy a Szarvasvári kávénikék híresek. Nos talán egy fél 11 felé haza jöttünk, midőn kiléptünk barátnémtól épen azon házon volt egy légszesz lámpa, hát az egyik uracsunk csak fel nyitja napernyőjét, — azt gondolván, hogy nappal van, azért van olyan világos, kétségkívül ezen véletlen botlást a belsejében lévő illumináció okozta. Elképzelheted édes Klárikám a nagy hahotát, én még most is nevetek, ha eszembe jut azon jelenet. Ez is egy séta alkalmával történt, egy kert kőkerítéssel volt bekerítve, s tetejében karók voltak rakva, hogy ha szükséges lesz tüskét lehessen rá rakni, egy uracs kérdé, hogy miért vannak a karók azon a kőkerítésen, én felelém, hogy össze ne düljön, és hiszed édes Klárikám el hitte, hogy azok a kis vékony károcskák tartják össze a kőkerítést.

Naiv következtetés, ez akkor történt, midőn még falun laktunk, épen télen volt, és Szarvasvárra szándékoztunk utazni, kis lánykám hallotta, midőn atyja

a kocsisnak mondá: No János a lovakat jégre kell patkoltatni, mert az ut igen sikos, ne hogy baj történjék velök és elessenek. — Midőn fele utján voltunk egy nyul nyilsebességgel az uton átfutott (de azért nem történt ám velünk semmi baj.) Kis lánykám felkiált, ugye apám az a nyul is jégre van patkolva, azért tud olyan jól futni.

Szórazozottság. Egy ozsonna alkalmával izletes nyul peccenyénk volt, egyik uracs dicsérte, hogy mily nagy nyul lehetett ez, a házi asszony nem felelt, hanem eközben egy vendég kis lánykát bemutatván, azt mondá: ugye de szép kis lányom van? — ezt meg az uracs nem hallotta, s ő ki még mindig a nyullal volt elfoglalva ezt felelé: Az ám a bőrét meg ellehet adni 30 kron. Képzelheted édes Klárikám a házi asszony zavarodottságát, míg minden fel lett világosítva.

Most Isten veled kedves Klárikám!

SZARVASVÁRY-né.

Országos pletykaság.

— Kedves Klári néném!

Mint kedves néném növendéke, hova fordulnék bajomban segítségért és vigasztalásért máshova, mint kegyedhez.

Bajom — (azt hiszem csupa nők előtt kijelenthetem. tudom régi közmondásból, hogy a nők különös titoktartók) t. i. hogy fiatalságom daczára is igen kezdek öszülni. Ez pedig nem kis baj oly időben, mikor a férfiak még keztyügombjainkat is zwickerezik, kérném tehát, ha kedves néni oly szíves lenne öszülésem ellen egy kis emancipációs kenőcsöt küldeni.

JENŐKE, Sümegről.

— A mult hetekben egy bécsi kisasszony egy fiatal ember lakására ment S—nban és őt személyesen megkérte. Némelyek oly nagy lármát csináltak a dologból, hát a nőnek érzelmét és vágyait nyilvánítani nem szabad? Nemde a méltányosság elve szerint?

— Megtetszett bizonyos szellemdus (?) uracsnak Pesten multkor egy kisasszony az utcán. Borzasztóan szerelmes lett bele. (férfi fogalom szerint). Ásítózott, sohajhajtozott s (mivel a pezsgő igen feltüzelt) aludni sem tudott. Nevét kitudakozta. Másnap a kávéházban egyik első rendű kereskedőtől X. ur a lány atyja ügyeiről kérdezősködött. A kérdezett bár nagy szemekkel is, igazat mondott. A kisasszonnyal megismerkedvén, csakhamar meg is kérte személyesen. De a megkérés alkalmával először találkozott a lány atyjával, ki eddig távol volt. A lány atyja s a kávéházban kérdezett ugyanaz volt. Mily nagyot nézett az uracs s mily nagy kosarat kapott, nem érzem elég erősnek tollamat, azt leírni.

— Egy szép tett. Ó-Budán egy szegény asszonynak elárverezték mindenét, egy házaló izraelita, megszánva e gyámoltalant, gyűjtést rendezett, az összegyűlt összegből megvették az elköttyavetyélt holmikát s visszaadták a szegény asszonynak.

— Berlinben nők számára egy fő-rajziskola állította fel, melyben vasárnaponként ingyenes tanórák tartatnak. — Ha valaki nálunk ezt létesitené valami nagyobb szerű pénzbeli hagyomány által, bizonyára ellenezné a férfi-világ nagy része.

— Bécsben a „Floha“ című éleztap első számát elkobozták. Nálunk sokan ezt inkább a Kandi Klárin szerették volna eszközölni.

— Castri Paulina Kanizsán létekor sántitva jött fel a binére; hagyján, sokan sántitva mennek le.

Talány s számrejtvény megfejtés.

Lapunk 6-ik számában közölt I. talány „Erény“; helyesen fejtették meg: Bräutigam Ferenczné, Récsy Teréz, Bartha Mathild, Szalmay Irén. Kellner Mathild, Belus Teréz, Szigethy Paulina. Huszár Etelka, Tripammer Róza és Fiáth Mariska. — Sokan költő, Magyar, Jézus, Isten, Munka stb-re magyarázták.

Az I. számrejtvény „P e t ő f i S á n d o r.“ Helyesen megfejtették: Tompos Etelka, Knebel Ferenczné, Spitzer József, Bräutigam Ferenczné, Raisz Károlyné, Horváth Anna, Belus Teréz, Matuska Mari, Bartha Mathild, Illovay József, Kellner Mathild, Meszlényi Boldizsár, Tripammer Etelka, Bódi József, Szalmay Antalné, Bohár Etelka, Szigethy Paulina, Fiáth Mariska és Juhász Péter.

A kitűzött jutalmat: „Amit a nők legjobban szeretnek“ című diszkötésű könyvet az I. talányra sorsolás útján Kellner Mathild u. lgy Rimaszombaton nyerte el; az I számrejtvényre kitűzött Bátorfi 111 költeményfüzetét pedig szinte sorsolás útján Illovay József ur Ó-Bécsén nyerte el, mely jutalmak szívélyes üdvözlétünk kíséretében a címzetteknek postára tétettek.

Galambposta.

— Mi a férfi? bővebb kidolgozást érdemel. — A többiek alkalmmilag közölni fognak, köszönjük.

— M. Laura. Mindakettő nagyon komoly, bocsánat, hogy nem hozhatjuk, szabadjon vigabbat kérnünk.

— Levelek Leonorához. Jövő számunk hozza.

— J. Eger. Gr. K-nek lapunkat rendesen küldjük.

— Lenka párbeszédében semmi új sincs, sőt ismétlés.

— L. S. Székes-Fehérvár. A gyomoreszk jó, de lapunkban nem adható.

— T. Julcsa. Szives köszönet a küldeményekért.

H I R D E T É S E K.

 A téli idényre nagyválasztéku legújabb és legfinomabb kelmék érkeztek hozzám.

D A N I E L I S Z J Á N O S

női szabó mester

Pesten magyar-utca 5-ik sz. alatt a hatvani utcától 2. ház, ajánlja a t. cz. hölgy közönségnek ujonnan berendezett

DIVAT-TERMÉT.

az őszi és téli idényre a legújabb divat szerinti elkészítésekkel következő árjegyzékkel; u. m.:

Egy utcái rövid ruha gyapjuszövetből	12—18	frtig.
„ ruha Alexandra	18—22	„
„ „ Smírna szövetből	20—24	„
„ „ Hellas a soie szövetből	22—26	„
„ „ Avalon Risch	23—28	„
„ „ Velour a soie	24—29	„
„ „ Velour a soie selyemszövessel	26—35	„
„ „ Jilkmohair szövetből	29—40	„
„ „ Fullár és könnyű Nultusar selyemből	35—45	„
„ „ Bármily színű selyemből	46—100	„
„ „ Ripsz selyemből	65—120	„
Egy felöltő posztóból	10—25	„
„ finomabb felöltő szinte posztóból	27—60	„
„ felöltő, guba vagy boglyas bármily színű szövetből	18—70	„
„ selyembárony felöltő díszesen kiállítva	40—80	„

Nemkülönb minden néven nevezendő női öltönyök, az illető parancsa szerint díszesen elkészítve jutányos ár mellett a szükség esetében 8 óra alatt elkészíttetnek.

Kelmék nélküli készítéseket is igen jutányosan számítok fel, s végre derekas ruhák csakis megrendelés útján készíttetnek, — vidéki tisztelt hölgyek kívánságára szövetmintákkal a szin meghatározásával posta útján rögtön szolgálhatok.

A vidéki megrendeléseknél a derék és szoknya eleje és hossza megküldését kérem.

Bátor vagyok üzletemet a t. cz. hölgy-közönségnek kegyes pártfogásába azon kéréssel ajánlani, miszerint becses megrendelésekkel a jövőben is szerencsétetni sziveskedjenek.

(5—6.5)

Figyelmeztetés

a női világhoz!

Nincs többé méh- és gyomorgöres, ugy- szinte női baj alkalma előtti kínzó fájdalom.

Metsző fájdalom a nőknél!

Milló és millió nők szenvednek ezen állapotban, miért? ártatlan szemérmök miatt! Miután megsokaltam a milló nőknek ezen kínzó betegségeit és leányoknak szenvedéseit: oly biztosan ható gyógyszert találtam fel, mely mindenkinél biztosan megszünteti a kínzó fájdalmokat. — Díjazott névtelen levelekre is a biztos gyógyszert utasításon mellett a legnagyobb titoktartásban megküldöm. — Vidékre pedig postán utánvét mellett is.

Debreczen, okt. 30. 1868.

Ocsváry Ede,

(15—2,2)

orvos.

Házassági ajánlat.

Egy barna fiatal, nőtlen és művelt egyén, kinek évi 1200 ftnyi tiszta jövedelme van a vaspályánál, kíván egy csinos ifju s művelt hölgygel házasságra lépni, barna vagy szőke nem tesz különbséget, pénzbeli hozomány nem igényeltetik. Photographiák a levelekkel Z. betű alatt e lap szerkesztőségéhez intézendők. (14—3.2)

Keller Ignác

ajánlja

(4—3)

Nagy-Kanizsán, főutezán, Wlassics Antal ur házában levő, nagy választéku és legújabb divatu

női czipő

raktárát a legjutányosabb áron.